2024/434

6.2.2024

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2024/434,

annettu 5 päivänä helmikuuta 2024,

toimenpiteistä tuhoojan *Agrilus planipennis* Fairmaire asettumisen ja leviämisen estämiseksi unionin alueella

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta 26 päivänä lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ([1]) ja erityisesti sen 28 artiklan 1 kohdan d–i alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Viimeaikaiset tuhoojan *Agrilus planipennis* Fairmaire, jäljempänä ’asianomainen tuhooja’, esiintymät lähellä unionin rajoja sijaitsevissa kolmansissa maissa edellyttävät, että käyttöön otetaan toimenpiteitä asianomaisen tuhoojan asettumisen ja leviämisen estämiseksi unionin alueella, jos sitä havaitaan esiintyvän siellä.

(2) Asianomainen tuhooja sisältyy komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1702 ([2]) mukaiseen prioriteettituhoojien luetteloon.

(3) Asianomaista tuhoojaa koskevan saatavilla olevan tieteellisen ja teknisen näytön perusteella asianomaista tuhoojaa koskevia toimenpiteitä olisi toteutettava ainoastaan lajin *Chionanthus virginicus* L. ja suvun *Fraxinus* L. kasveihin, jäljempänä ’asianomaiset kasvit’, sekä lajin *Chionanthus virginicus* L. ja suvun *Fraxinus* L. kasveista saatuun puuainekseen, erilliseen kuoreen ja kuoresta tehtyihin esineisiin, jäljempänä ’asianomainen puu ja kuori’.

(4) Jotta voidaan varmistaa, että asianomaista tuhoojaa ei esiinny unionin alueella, jäsenvaltioiden olisi tehtävä tehokkaita asianomaisen tuhoojan esiintymiskartoituksia vuosittain ja käytettävä niissä viimeisimpien tieteellisten ja teknisten tietojen mukaisia menetelmiä.

(5) Jotta asianomaisen tuhoojan asettuminen ja leviäminen voidaan estää unionin alueella, jäsenvaltioiden olisi muodostettava rajattuja alueita, jotka käsittävät saastuneen alueen ja puskurialueen, ja sovellettava hävittämistoimenpiteitä.

(6) Saastuneen alueen olisi asianomaisen tuhoojan biologian perusteella sisällettävä saastuneet kasvit ja kaikki asianomaiset kasvit, jotka todennäköisesti voivat saastua vähintään 100 metrin säteellä saastuneista kasveista. Puskurialueen leveyden olisi samalla perusteella ulotuttava vähintään 10 km saastuneen alueen rajojen ulkopuolelle, koska se on tarkoituksenmukaista asianomaisen tuhoojan leviämiskyky huomioon ottaen.

(7) Asianomaisen tuhoojan yksittäisten havaintojen tapauksessa ei kuitenkaan pitäisi vaatia rajatun alueen muodostamista, jos asianomainen tuhooja voidaan hävittää kyseisistä kasveista ja jos on näyttöä siitä, että kyseiset kasvit olivat saastuneet ennen niiden tuomista alueelle tai että kyseessä on yksittäinen havainto eikä sen odoteta johtavan tuhoojan pysyvään asettumiseen. Tämä lähestymistapa on oikeasuhteisin niin kauan, kuin asianomaisella alueella tehtyjen kartoitusten perusteella voidaan vahvistaa, ettei asianomaista tuhoojaa esiinny.

(8) Jotta voidaan varmistaa saastuneiden kasvien poistaminen välittömästi ja estää asianomaisen tuhoojan leviäminen edelleen muualle unionin alueelle, rajattujen alueiden seurantaa olisi suoritettava vuosittain tarkoituksenmukaisimpana ajankohtana ja riittävän perusteellisesti.

([1]) EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4.
([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/1702, annettu 1 päivänä elokuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täydentämisestä vahvistamalla prioriteettituhoojien luettelo (EUVL L 260, 11.10.2019, s. 8).

(9) Jotta voidaan varmistaa oikeasuhteinen lähestymistapa asianomaisen tuhoojan aiheuttamaan kasvinterveysriskiin, jäsenvaltioiden olisi voitava poistaa alueen rajaaminen, jos kyseistä tuhoojaa ei kartoitusten perusteella ole havaittu rajatulla alueella vähintään neljään peräkkäiseen vuoteen.

(10) Olisi vahvistettava hävittämistoimenpiteet asianomaisen tuhoojan hävittämiseksi, jos sitä havaitaan esiintyvän unionin alueella. Näiden toimenpiteiden olisi oltava tarkoituksenmukaisia asianomaisen tuhoojan biologian kannalta, ja niiden olisi perustuttava saatavilla oleviin tieteellisiin ja teknisiin tietoihin.

(11) Kunkin jäsenvaltion on asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti laadittava ja pidettävä ajan tasalla kutakin prioriteetti-tuhoojaa koskeva valmiussuunnitelma. Aiemmista esiintymistä saatujen kokemusten perusteella on tarpeen hyväksyä erityisiä sääntöjä asetuksen (EU) 2016/2031 25 artiklan täytäntöönpanemiseksi, jotta voidaan varmistaa kattava valmiussuunnitelma siltä varalta, että asianomaista tuhoojaa havaitaan unionissa.

(12) Säännöksiä, jotka koskevat kartoitusten tekemistä tuhoojasta vapailla alueilla tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia tuhoojan *Agrilus planipennis* kartoituksia koskevien Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ohjeiden ([3]) mukaisesti, olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2027, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla olisi riittävästi aikaa valmistella ja suunnitella tällaiset kartoitukset ja osoittaa niihin riittävästi resursseja.

(13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’asianomaisella tuhoojalla’ tuhoojaa *Agrilus planipennis* Fairmaire;

2) ’asianomaisilla kasveilla’ lajin *Chionanthus virginicus* L. ja suvun *Fraxinus* L. kasveja, lukuun ottamatta hedelmiä, siemeniä, siitepölyä ja solukkoviljelyllä saatuja kasveja;

3) ’määrittelykartoituksella’ iteratiivista menettelyä, jolla määritetään tuhoojan saastuttamaksi tai tuhoojasta vapaaksi katsotun alueen rajat;

4) ’asianomaisella puulla ja kuorella’ lajin *Chionanthus virginicus* L. ja suvun *Fraxinus* L. kasveista saatua puuainesta, erillistä kuorta ja muita puusta ja kuoresta valmistettuja esineitä;

5) ’pyyntipuilla’ asianomaisia kasveja, jotka on kaulattu ja joita käytetään tukemaan asianomaisen tuhoojan varhaista havaitsemista.

2 artikla

Asetuksen (EU) 2016/2031 24 artiklan mukaiset kartoitukset unionin alueella

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä vuosittain asianomaisen tuhoojan esiintymistä koskevia riskiperusteisia kartoituksia alueilla, joilla sitä ei tiedetä esiintyvän.

2. Näiden kartoitusten suunnitelman ja näytteenottojärjestelmän on oltava sellaiset, että pystytään havaitsemaan riittävän korkealla luottamustasolla asianomaisen tuhoojan alhainen esiintymistaso saastuneissa kasveissa kyseisessä jäsenvaltiossa. Niiden on perustuttava tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia tuhoojan *Agrilus planipennis* kartoituksia koskeviin Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä ’elintarviketurvallisuusviranomainen’, ohjeisiin, ja niissä on otettava huomioon asianomaisen tuhoojan luonnollisen leviämisen riski.

([3]) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA), Guidelines for statistically sound and risk-based surveys of *Agrilus planipennis*, 17.12.2020, https://doi.org/10.2903/sp.efsa.2020.EN-1983.

3. Kartoituksia on tehtävä

a) ulkoilmassa, luonnon- ja kaupunkialueilla, pääteiden, rautateiden ja muiden kuljetusväylien pysähdyspaikoilla sekä taimitarhoissa, puutarhamyymälöissä, asianomaisten kasvien, puun ja kuoren tukkumyyntikeskuksissa, kovapuuta käsittelevissä sahalaitoksissa sekä tarvittaessa muissa asiaankuuluvissa paikoissa;

b) vuoden sellaisina ajankohtina, jotka ovat tarkoituksenmukaisia asianomaisen tuhoojan havaitsemismahdollisuuksien kannalta, kun otetaan huomioon tuhoojan biologia, asianomaisten kasvien esiintyminen ja biologia sekä tieteelliset ja tekniset tiedot, joihin viitataan tuhoojaa *Agrilus planipennis* koskevassa elintarviketurvallisuusviranomaisen tuhoojavalvontakortissa ([4]).

4. Kartoituksiin on sisällyttävä

a) asianomaisen tuhoojan pyydystäminen, mihin voi sisältyä pyyntipuiden käyttö;

b) tarvittaessa asianomaisten kasvien silmämääräiset tarkastukset;

c) jos esiintymistä epäillään, asianomaisten kasvien ja asianomaisen puun näytteenotto ja testaus, mukaan lukien leikatut oksat ja puinen pakkausmateriaali; sekä

d) tarvittaessa tarkoitukseen koulutettujen vainukoirien käyttö.

3 artikla

Rajattujen alueiden muodostaminen

1. Jos asianomaisen tuhoojan esiintyminen vahvistetaan virallisesti, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä muodostettava rajattu alue, joka käsittää seuraavat:

a) saastunut alue vähintään 100 metrin säteellä saastuneiden kasvien ympärillä, mukaan lukien saastuneet kasvit ja kaikki asianomaiset kasvit, jotka todennäköisesti voivat saastua, jäljempänä ’saastunut alue’;

b) puskurialue, joka ulottuu vähintään 10 kilometrin päähän saastuneen alueen rajasta.

2. Rajatun alueen rajat määritetään ottaen huomioon tieteelliset periaatteet, asianomaisen tuhoojan biologia, saastumistaso, asianomaisten kasvien jakautuminen kyseisellä alueella sekä asianomaisen tuhoojan asettumista koskeva näyttö.

Saastuneen alueen alustavan rajaamisen jälkeen on välittömästi tehtävä määrittelykartoitus, jonka suunnitelman ja näytteenottojärjestelmän avulla voidaan havaita saastuneiden kasvien yhden prosentin esiintymä 95 prosentin luotettavuustasolla.

Määrittelykartoituksen on

a) perustuttava tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia tuhoojan *Agrilus planipennis* kartoituksia koskeviin elintarviketurvallisuusviranomaisen ohjeisiin; sekä

b) sisällettävä oksanäytteiden ottoa tai muita soveltuvia menetelmiä, joilla tuhooja voidaan havaita ennen sen ilmaantumista.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on rajatuilla alueilla lisättävä yleisölle suunnattua tiedotusta asianomaisen tuhoojan uhasta ja toimenpiteistä, jotka on toteutettu estämään sen leviäminen kyseisten alueiden ulkopuolelle.

Niiden on varmistettava, että ammattimaiset toimijat ja suuri yleisö ovat tietoisia määritetyistä rajatuista alueista.

([4]) EFSA (Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen) 2020. Story map for survey of *Agrilus planipennis*. EFSA supporting publication 2020: EN-1945. https://arcg.is/09S94u

4. Saastumisen laajuutta, asianomaisten kasvien tiheyttä sekä esiintymän alkuperää ja kestoa koskevien tietojen perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää pienentää puskurialueen sädettä. Tällaisessa tapauksessa niiden on välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tästä pienennyksestä ja sen perusteluista.

4 artikla

Poikkeukset rajattujen alueiden muodostamiseen

1. Poiketen siitä, mitä 3 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla muodostamatta rajattua aluetta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) on näyttöä siitä, että asianomainen tuhooja on kulkeutunut alueelle kasveissa tai kasvimateriaaleissa, joissa se havaittiin, ja kyseiset kasvit olivat saastuneet ennen niiden tuomista kyseiselle alueelle eikä asianomaisen tuhoojan lisääntymistä ole tapahtunut, tai on näyttöä siitä, että kyseessä on yksittäinen havainto, jonka ei odoteta johtavan asianomaisen tuhoojan asettumiseen;

b) erityisen tutkimuksen tulosten ja toteutettujen hävittämistoimenpiteiden avulla on varmistettu, että asianomainen tuhooja ei ole asettunut alueelle ja että asianomaisen tuhoojan leviäminen ja lisääntyminen ei ole mahdollista sen biologian vuoksi.

2. Jos toimivaltainen viranomainen soveltaa 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, sen on

a) toteutettava toimenpiteet, joilla varmistetaan asianomaisen tuhoojan nopea hävittäminen ja poistetaan sen leviämisriski;

b) tarvittaessa lisättävä välittömästi ansojen määrää ja niiden tarkastustiheyttä kyseisellä alueella;

c) tehostettava välittömästi aikuisten yksilöiden esiintymistä koskevia silmämääräisiä tarkastuksia yhdessä oksanäytteiden ottamisen tai muiden soveltuvien havaitsemismenetelmien kanssa, joilla asianomainen tuhooja voidaan havaita ennen sen ilmaantumista;

d) tehtävä vähintään yhtä asianomaisen tuhoojan elinkaarta ja yhtä lisävuotta vastaavan ajan kartoituksia alueella, joka ulottuu vähintään yhden kilometrin päähän saastuneiden kasvien tai sen paikan ympärillä, jossa asianomainen tuhooja havaittiin, säännöllisesti ja tehokkaasti asianomaisen tuhoojan lentokauden ajan;

e) selvitettävä asianomaisen tuhoojan alkuperä jäljittämällä asianomaiseen tuhoojaan liittyvät kasvit, puu, kuori ja muut tavarat ja tutkimalla ne saastumisen merkkien varalta, mukaan lukien oksanäytteiden otto ja kohdennettu destruktiivinen näytteenotto;

f) lisättävä yleistä tietoisuutta asianomaisen tuhoojan aiheuttamasta uhasta; sekä

g) toteutettava mahdollisia muita toimenpiteitä, joilla voidaan edistää asianomaisen tuhoojan hävittämistä, kun otetaan huomioon kansainvälinen kasvinsuojelutoimenpidestandardi (ISPM) nro 9 ([5]) ja sovelletaan yhdennettyä lähestymistapaa ISPM nro 14:ssä ([6]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti;

5 artikla

Vuotuiset kartoitukset rajatuilla alueilla

Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä rajatuilla alueilla asetuksen (EU) 2016/2031 19 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehokkaita vuotuisia kartoituksia asianomaisen tuhoojan esiintymisen havaitsemiseksi ottaen huomioon elintarviketurvallisuusviranomaisen tuhoojavalvontakortissa tarkoitetut tiedot.

([5]) Guidelines for pest eradication programmes – Reference Standard ISPM No. 9, Kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen sihteeristö, Rooma. https://www.fao.org/3/x2981e/x2981e.pdf

([6]) The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management – Reference Standard ISPM No. 14, Kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen sihteeristö, Rooma. https://www.ippc.int/en/publications/607/

Kartoitussuunnitelmassa on otettava huomioon tilastollisesti luotettavia ja riskiperusteisia tuhoojan *Agrilus planipennis* kartoituksia koskevat ohjeet. Kartoitussuunnitelman ja havaitsemiskartoituksissa käytettävän näytteenottojärjestelmän avulla on pystyttävä määrittämään vähintään 95 prosentin luottamustasolla asianomaisen tuhoojan 1 prosentin esiintymistaso.

Vuotuiset kartoitukset on tehtävä 2 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti puskurialueilla asianomaisen tuhoojan esiintymisen havaitsemiseksi ja saastuneilla alueilla sen esiintymisen seuraamiseksi.

6 artikla

Alueen rajaamisen poistaminen

Rajaaminen voidaan poistaa, kun asianomaista tuhoojaa ei 5 artiklassa tarkoitettujen kartoitusten perusteella ole havaittu rajatulla alueella vähintään neljään peräkkäiseen vuoteen.

7 artikla

Hävittämistoimenpiteet

1. Alueen alustavan rajaamisen jälkeen toimivaltaisten viranomaisten on samanaikaisesti määrittelykartoituksen kanssa toteutettava kaikki seuraavat toimenpiteet:

a) kaikkien saastuneiden kasvien ja kasvien, joiden epäillään olevan saastuneita, välitön kaataminen maan tasolta;

b) kaikkien asianomaisten kasvien välitön kaataminen maan tasolta vähintään 100 metrin säteellä saastuneista kasveista ja kyseisten asianomaisten kasvien perusteellinen tutkimus saastumisen merkkien varalta, lukuun ottamatta tapauksia, joissa saastuneet kasvit havaittiin asianomaisen tuhoojan lentokauden ulkopuolella; siinä tapauksessa asianomaisten kasvien kaataminen ja poistaminen on tehtävä hyvissä ajoin ennen seuraavan lentokauden alkua;

c) a ja b alakohdan mukaisesti kaadettujen kasvien poistaminen, tutkiminen ja turvallinen hävittäminen kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen, jotta vältetään asianomaisen tuhoojan leviäminen kaatamisen aikana ja sen jälkeen;

d) saastumiseen liittyvän puun ja kuoren tutkiminen ja turvallinen hävittäminen kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen, jotta vältetään asianomaisen tuhoojan leviäminen;

e) kielto siirtää asianomaisia kasveja, puuta ja kuorta rajatun alueen ulkopuolelle;

f) saastumisen alkuperän selvittäminen jäljittämällä saastumiseen liittyvät kasvit, puu, kuori ja muut tavarat ja tutkimalla ne saastumisen merkkien varalta, mukaan lukien oksanäytteiden otto ja kohdennettu destruktiivinen näytteenotto;

g) tarpeen mukaan asianomaisten kasvien korvaaminen kasveilla, jotka eivät ole alttiita saastumiselle;

h) uusien asianomaisten kasvien kielto ulkoilmassa b alakohdassa tarkoitetulla alueella, lukuun ottamatta pyyntipuita;

i) jos käytetään pyyntipuita, niille on tehtävä säännöllisiä tarkastuksia, ja ne on tuhottava ja tarkastettava ennen seuraavaa lentokautta;

j) yleisen tietoisuuden lisääminen asianomaisen tuhoojan aiheuttamasta uhkasta ja toimenpiteistä, joilla pyritään estämään sen kulkeutuminen unionin alueelle ja leviäminen siellä, mukaan luettuna edellytykset, jotka koskevat asianomaisten kasvien, puun ja kuoren siirtoa rajatulta alueelta;

k) tarvittaessa erityiset toimenpiteet sellaisten erityistilanteiden tai ongelmien ehkäisemiseksi, joiden voidaan kohtuudella olettaa estävän, vaikeuttavan tai viivyttävän hävittämistä, etenkin toimenpiteet, jotka liittyvät kaikkien saastuneiden tai saastuneiksi epäiltyjen kasvien luokse pääsemiseen ja asianmukaiseen hävittämiseen niiden sijainnista, julkisesta tai yksityisestä omistuksesta tai niistä vastaavasta henkilöstä tai organisaatiosta riippumatta; sekä

l) mahdolliset muut toimenpiteet, joilla voidaan edistää asianomaisen tuhoojan hävittämistä kansainvälisen kasvinsuojelutoimenpidestandardin (ISPM) nro 9 mukaisesti ja yhdennetyn lähestymistavan soveltamista ISPM nro 14:ssä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

2. Saastumisen laajuutta, asianomaisten kasvien tiheyttä sekä esiintymän alkuperää ja/tai kestoa koskevien tietojen perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää suurentaa 1 kohdan b alakohdassa mainittua sädettä.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, jos toimivaltainen viranomainen päättää, että kaataminen ei ole tarkoituksenmukaista rajalliselle määrälle yksittäisiä kasveja niiden erityisen yhteiskunnallisen, kulttuurisen tai ympäristöön liittyvän arvon vuoksi, kyseisille yksittäisille kasveille on tehtävä kuukausittain yksilöllinen tarkastus saastumisen merkkien varalta. Tällaisissa tapauksissa on toteutettava kaatamiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan suojelun korkea taso, jotta estetään asianomaisen tuhoojan mahdollinen leviäminen kyseisistä kasveista.

Päätöksen perustelut ja sen seurauksena toteutetut toimenpiteet on ilmoitettava komissiolle 9 artiklassa tarkoitetussa raportissa.

4. Jos 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määrittelykartoituksen tuloksista ilmenee toinen havainto asianomaisesta tuhoojasta, toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava kaikkia 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja jatkettava määrittelykartoitusta.

8 artikla

Valmiussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EU) 2016/2031 25 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tietojen lisäksi esitettävä valmiussuunnitelmissaan seuraavat seikat:

a) toimet asianomaisen tuhoojan hävittämiseksi 7 artiklan mukaisesti;

b) komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072 ([7]) liitteessä VIII vahvistetut varotoimenpiteet, jotka liittyvät asianomaisten kasvien, puun ja kuoren unionin alueella tapahtuviin siirtoihin;

c) viralliset tarkastukset, jotka on tehtävä asianomaisten kasvien, puun ja kuoren unionin alueella tapahtuvien siirtojen osalta;

d) saataville asetettavat vähimmäisresurssit sekä menettelyt lisäresurssien saataville asettamiseksi, kun asianomaisen tuhoojan esiintymistä epäillään tai se on vahvistettu;

e) menettelyt, jotka koskevat tuhottavien kasvien, puun ja kuoren omistajien yksilöimistä, poistamismääräyksistä ilmoittamista ja yksityisalueille pääsyä.

2. Jäsenvaltioiden on saatettava valmiussuunnitelmansa tarpeen mukaan ajan tasalle vuosittain viimeistään 31 päivänä joulukuuta.

9 artikla

Vuosittainen raportointi

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 30 päivänä huhtikuuta raportti edeltävän kalenterivuoden aikana 2–8 artiklan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä ja niiden tuloksista.

Komissiolle on ilmoitettava 5 artiklan mukaisesti tehtyjen kartoitusten tulokset käyttäen liitteessä tarkoitettua mallia.

([7]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2072, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten vahvistamisesta kasvintuhoojien vastaisten suojatoimenpiteiden osalta, komission asetuksen (EY) N:o 690/2008 kumoamisesta ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2019 muuttamisesta (EUVL L 319, 10.12.2019, s. 1).

10 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 2 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2027.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2024.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

1. **Malli rajatuilla alueilla tehtävien vuotuisten kartoitusten tuloksista raportoimiseksi tilastopohjaista lähestymistapaa käyttäen**

1. Rajatun alueen kuvaus		2. Rajatun alueen alkuperäinen koko (ha)	3. Rajatun alueen päivitetty koko (ha)	4. Menetelmä	5. Alueen osa	6. Kartoituspaikat		7. Ajankohta	A. Kartoituksen määrittely (syöteparametrit RiBESS+ -järjestelmässä)																	B. Näytteenotto							C. Kartoituksen tulokset						25. Huomautukset
									8. Kohdepopulaatio			9. Epidemiologiset yksiköt		10. Havaitsemismenetelmät				11. Näytteenoton tehokkuus	12. Menetelmän herkkyys	13. Riskitekijät (toiminnot, sijaintipaikat ja alueet)					14. Tarkastettujen epidemiologisten yksiköiden määrä	15. Silmämääräisten tarkastusten määrä	16. Näytteiden määrä	17. Ansojen määrä	18. Pyydyspaikkojen määrä	19. Testien määrä	20. Muiden toimenpiteiden määrä	21. Tulokset			22. Ilmoitettujen esiintymien ilmoitusnumero tapauksen mukaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1715 mukaisesti		23. Saavutettu luotettavuustaso	24. Oletettu esiintyvyys	
Nimi	Määrittämispäivä					Kuvaus	Lukumäärä		Isännäjät	Alue (ha tai muu sopivampi yksikkö)	Tarkastusyksiköt	Kuvaus	Yksiköt	Silmämääräiset tarkastukset	Pyydyksäminen	Testaus	Muut menetelmät			Riskitekijä	Riskitaso	Sijaintipaikkojen määrä	Suhteelliset riskit	Isäntäpopulaation osuus							Positiivinen	Negatiivinen	Määrittämätön	Lukumäärä	Päivämäärä			

2. **Mallin täyttöohjeet**

Selitetään tuhoojakartoituksen suunnittelua koskevat taustaoletukset. Esitetään yhteenveto ja perustelu:

— kohdepopulaatio, epidemiologinen yksikkö ja tarkastusyksiköt;

— havaitsemismenetelmä ja menetelmän herkkyys;

— riskitekijä(t), joista ilmoitetaan riskitasot ja vastaavat suhteelliset riskit ja osuudet isäntäkasvipopulaatiosta.

Sarake 1:	Ilmoitetaan maantieteellisen alueen nimi, esiintymän numero tai muu tieto, jonka perusteella kyseessä oleva rajattu alue ja sen määrittämispäivä voidaan yksilöidä.
Sarake 2:	Ilmoitetaan rajatun alueen koko ennen kartoituksen aloittamista.
Sarake 3:	Ilmoitetaan rajatun alueen koko kartoituksen jälkeen.
Sarake 4:	Ilmoitetaan käytetty menetelmä: hävittäminen tai leviämisen estäminen. Lisätään tarvittaessa rivejä kunkin tuhoojan vuoksi muodostettujen rajattujen alueiden määrän ja niillä sovellettavien menetelmien mukaan.
Sarake 5:	Ilmoitetaan, missä rajatun alueen osassa kartoitus tehtiin, ja lisätään rivejä tarpeen mukaan: saastunut alue tai puskurialue, käyttäen eri rivejä. Tapauksen mukaan ilmoitetaan saastuneen alueen se osa, jolla kartoitus tehtiin (esim. viimeiset 20 km ennen puskurialuetta, taimitarhojen ympärillä), eri riveillä.
Sarake 6:	Ilmoitetaan kartoituspaikkojen määrät ja kuvataan ne valitsemalla kuvausta varten jokin seuraavista: 1. Ulkoilma (tuotantoalue): 1.1 pelto (viljelymaa, laidun); 1.2 hedelmätarha/viinitarha; 1.3 taimitarha; 1.4 metsä; 2. Ulkoilma (muu): 2.1 yksityiset puutarhat; 2.2 julkiset alueet; 2.3 suojelualue; 2.4 luonnonvaraiset kasvit muilla kuin suojelualueilla; 2.5 muu, täsmennettävä (esim. puutarhamyymälä, vähimmäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus, kosteikkoalue, kasteluverkosto tai kuivatusojasto); 3. Fyysisesti suljetut tilat: 3.1 kasvihuone; 3.2 yksityinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.3 julkinen tila, muu kuin kasvihuone; 3.4 muu, täsmennettävä (esim. puutarhamyymälä, vähimmäismyyntipaikka, jossa käytetään puista pakkausmateriaalia, puuteollisuus).
Sarake 7:	Ilmoitetaan ne kuukaudet vuodesta, jolloin kartoitukset tehtiin.
Sarake 8:	Ilmoitetaan kohdepopulaatio ja sitä vastaava luettelo isäntälajeista/-suvuista ja katetusta alueesta. Kohdepopulaatio määritellään tarkastusyksiköiden kokonaisuutena. Sen koko määritellään tavanomaisesti maatalousalueiden osalta hehtaareina, mutta kyseessä voivat olla myös esimerkiksi palstat, pellot tai kasvihuoneet. Valinta perustellaan taustaoletuksissa. Ilmoitetaan tarkastusyksiköt, joita kartoitus koski. ”Tarkastusyksiköllä” tarkoitetaan kasveja, kasvinosia, hyödykkeitä, materiaaleja ja tuhoojan vektoreita, jotka on tutkittu tuhoojien yksilöimiseksi ja havaitsemiseksi.
Sarake 9:	Ilmoitetaan epidemiologiset yksiköt, joita kartoitus koski, niiden kuvaus ja mittayksikkö. ’Epidemiologisella yksiköllä’ tarkoitetaan homogeenista aluetta, jolla tuhoojan ja isäntäkasvien keskinäiset vaikutukset sekä abioottiset ja bioottiset tekijät ja olosuhteet johtaisivat samaan epidemiologiaan, jos tuhoojaa esiintyisi. Epidemiologiset yksiköt ovat kohdepopulaation alayksikköjä, jotka ovat epidemiologialtaan homogeenisia ja joihin kuuluu vähintään yksi isäntäkasvi. Joissakin tapauksissa koko isäntäpopulaatio tietyllä alueella / tietyssä maassa voidaan määritellä epidemiologiseksi yksiköksi. Kyse voi olla yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön alueista (NUTS-alueista), kaupunkialueista, metsistä, ruusutarhoista tai maatiloista tai hehtaarimääräisistä alueista. Epidemiologisten yksiköiden valinta on perusteltava taustaoletuksissa.

Sarake 10:	Ilmoitetaan kartoituksessa käytetty menetelmä sekä kussakin tapauksessa toteutettujen toimien määrä kutakin tuhoojaa koskevien oikeudellisten erityisvaatimusten mukaisesti. Merkitään 'ei saatavilla', kun tietyn sarakkeen tietoja ei ole saatavilla.
Sarake 11:	Ilmoitetaan arvio näytteenoton tehokkuudesta. Näytteenoton tehokkuudella tarkoitetaan sen todennäköisyyttä, että tartunnan saaneista kasveista valitaan tartunnan saaneita kasvinosia. Vektorien osalta se tarkoittaa sitä, kuinka tehokkaasti menetelmän avulla saadaan otettua kiinni positiivinen vektori, kun niitä esiintyy kartoitettavalla alueella. Maaperän osalta se tarkoittaa sitä, kuinka tehokkaasti saadaan valittua tuhoojan sisältävä maaperänäyte, kun tuhoojaa esiintyy kartoitettavalla alueella.
Sarake 12:	'Menetelmän herkkyydellä' tarkoitetaan sitä, kuinka todennäköisesti menetelmä havaitsee asianmukaisesti tuhoojan esiintymisen. Menetelmän herkkyys määritellään todennäköisyydeksi siitä, että tosiasiallisesti positiivisesta isäntäkasvista saadaan positiivinen testitulos. Se saadaan kertomalla näytteenoton tehokkuus (eli todennäköisyys valita tartunnan saaneesta kasvista tartunnan saaneita kasvinosia) diagnostisella herkkyydellä (joka määritetään yksilöimisprosessissa käytettävällä silmämääräisellä tarkastuksella ja/tai laboratoriotestillä).
Sarake 13:	Ilmoitetaan riskitekijät eri riveillä käyttäen niin monta riviä kuin tarpeen. Ilmoitetaan jokaisen riskitekijän osalta riskitaso ja vastaava suhteellinen riski ja isäntäkasvipopulaation osuus.
Sarake B:	Ilmoitetaan kartoitusta koskevat yksityiskohdat kunkin tuhoojan osalta esitettyjen erityisten oikeudellisten vaatimusten perusteella. Merkitään 'ei saatavilla', kun tietyn sarakkeen tietoja ei ole saatavilla. Näissä sarakkeissa annettavat tiedot liittyvät sarakkeeseen 10 "Havaitsemismenetelmät" sisältyviin tietoihin.
Sarake 18:	Ilmoitetaan pyydystyspaikkojen lukumäärä, jos se ei ole sama kuin ansojen lukumäärä (sarake 17) (jos esimerkiksi samaa ansaa käytetään eri paikoissa).
Sarake 21:	Ilmoitetaan positiivisiksi, negatiivisiksi ja määrittämättömiksi todettujen näytteiden määrä. "Määrittämättömiä" ovat ne analysoidut näytteet, joista ei ole jostain syystä saatu tulosta (esim. tulos alle toteamisrajan, näytettä ei käsitelty, koska sitä ei ollut yksilöity, vanhentunut näyte).
Sarake 22:	Ilmoitetaan kartoituksen toteuttamisvuonna tehdyt esiintymäilmoitukset. Esiintymän ilmoitusnumeroa ei tarvitse mainita, jos toimivaltainen viranomainen on todennut, että havainto koskee asetuksen (EU) 2016/2031 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa tai 16 artiklassa tarkoitettua tapausta. Tässä tapauksessa ilmoitetaan sarakkeessa 25 ("Huomautukset") syy, jonka vuoksi tätä tietoa ei anneta.
Sarake 23:	Ilmoitetaan kartoituksen herkkyys, sellaisena kuin se määritellään kansainvälisessä kasvinsuojelutoimenpidestandardissa (ISPM) 31. Tämän saavutetun luotettavuustason, joka koskee tuhoojista vapaata asemaa, arvo lasketaan tehtyjen tarkastusten (ja/tai otettujen näytteiden) perusteella ottaen huomioon menetelmän herkkyys ja oletettu esiintyvyys.
Sarake 24:	Ilmoitetaan oletettu esiintyvyys ennen kartoitusta tehdyn, tuhoojan todennäköistä todellista esiintyvyyttä kentällä koskevan arvioinnin perusteella. Oletettu esiintyvyys asetetaan tavoitteeksi kartoituksessa, ja se vastaa riskinhallinnasta vastaavien tahojen tekemää kompromissia tuhoojan esiintymistä koskevan riskin ja kartoituksen tekemiseen käytettävien resurssien välillä. Esiintyvyyskartoituksissa arvoksi vahvistetaan tavallisesti yksi prosentti.